

3. apr. 1843

FAKTA

Dato:

3. apr. 1843

Sidetæl:

Dagbog A, side 145

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 153; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 161

TRANSSKRIFTION

3 April

Der er iaar paa Udstillingen – – nei, jeg gider ikke! – O, jeg hører en Mygs klingende Summen ved mine Øren – der er den – det er den første iaar, Du skal have Lov at suge Dig tyk af mit Blod.

senere.

Her vil jeg standse –. Det er et Aar af mit Liv, som her findes optegnet med al sin Jammerlighed, Tomhed og alt det Daarlige i min Person; men der findes dog maaskee i den daarlige Skrift ogsaa Glimt af bedre Følelser og Tanker, saa disse Blades Indhold maa være et nogenlunde lignende Portrait af mig selv. – Louise Marie!¹ Nu maa jeg sige Dig Farvel, jeg tør ikke mere skrive om Dig, om jeg begynder en nye Bog; Papiret er en farlig Fortrolig, der let kan forraade os. Denne Bog vil jeg gemme og den skal sikkert glæde mig mangen Gang ved at henflytte mig i en Tid, da endnu mit Hjerte var frit, og drømte om en elskelig Pige. Louise! en Kvinde er det, jeg elsker meest af alle Mennesker – det er min Moder; men ingen anden Qvindes Gunst har jeg nydt, ingen Andens Gunst har jeg attraaet uden Din. Lev vel, Du Elskelige! ihvad min Skjæbne end bliver, vil jeg dog have Dig at takke for nogle af mine dyrebareste Erindringer. Endnu engang: Du er den eneste Pige, jeg har truffet, som jeg kunde binde min Skjæbne til, men jeg tør ikke sige Dig, hvor kjær Du er mig – jeg er for svag, for ringe!

---

¹ Louise Neergaard (1816-1895).

3 April

Der er iaar paa Udstillingen — — nei, jeg gider ikke! — O, jeg
hører en Wiggs klingende Stemmen ved mine Øren — Der
er den — Det er den første iaar, Du skal have Læs at sige
Dig tipt af mit Blod.

Senere

Mer vil jeg standse — . Det er et Aar af mit Liv, som
her findes optegnet med et sin jammerlig, Fornæthed og
alt det daarlige i min Person; men der findes dog maa
skæe i den daarlige Skrift ogsaa Glimt af bedre Fælelses
og Tanker, saa disse Blades Indhold maa være et magnetisk
No lignende Portraik af mig selv. — Louise Marie! Nu
maa jeg sige Dig Farevel, jeg tør ikke mere skrive om Dig,
om jeg begynder en ny Bog; Papiret er en farlig For-
trælig, der let kan forraade os. Denne Bog vil jeg hjemme
og den skal sikkert glæde mig mangen Gang ved at
heroplytte mig i en Tid, da endnu mit Hjerte var frit,
og drømte om en elskelig Pige. Louise! en Givindes
Det, jeg elsker meest af alle Mennesker — det er min Moder,
men ingen anden Givindes Ginst har jeg nydt, ingen An-
dens Ginst har jeg attraaet siden Din. Lev vel, Du Elskelige!
ihvad min Skjæbne end bliver, vil jeg dog have Dig at
takke for nogle af mine dyrebareste Erindringer. Endnu
engang: Du er den eneste Pige, jeg har truffet, som jeg
kunde lide min Skjæbne til, men jeg tør ikke sige
Dig, hvor kjær Du er mig — jeg er for svag, for ringe!

